

КАД НЕМА ИГРЕ, ШТА ОНДА ПРЕОСТАЈЕ

Народна библиотека током прошле године у оквиру своје издавачке делатности објавила је две књиге, а једна од њих је управо ова промовисана у Дечијем вртићу. Поздрављајући присутне, Милош Вуковић изјавио је да је то од великог значаја за саму установу, али и лепа потврда сарадње Народне библиотеке, Дечијег вртића и професора Ратковића. Иако је изостало гостовање двојице најављених професора и методичара физичке културе то свакако није нарушило квалитет ове, па можемо, рећи књижевне вечери.

У име домаћина промоције присутне госте поздравила је директорка Дечијег вртића гђа Снежана Шпехар која је изјавила да књига професора Радише Ратковића „Збирка покретних игара за децу предшколског узраста“ није само збирка оних игара које се најчешће примењују раду са децом овог узраста и приручник који ће послужити васпитачима, већ и једно драгоцено шtivo за сваког родитеља. *–Игра је централна, сионтиана, сиваралачка активност и она код сваког дејтеља изазива задовољство. Драго ми је што смо домаћини једној овако лепој дружења и што је ова књига, заправо не само круна дугогодишњег Радишиног педагошког рада, већ и круна наше сарадње сајочетје још пре неких петнаестак година када је г. Ратковић учествовао у презентацији пројекта Више васпитачке школе из Београда „Игра нам је храна“ у чију реализацију је био укључен и наш Вртић.*

Све ове речи хвале упућене аутору свакако су годиле, али оно што је најважније за писца једне књиге је да она буде читана и примењива у свакодневном животу. Да је то заиста у питању када је реч о овој књизи показала су деца и њихови васпитачи презентујући како изгледа примена неке од игара у пракси.

На крају презентације аутор се захвалио својим домаћинима и сарадницима истакавши велику захвалност што су имали разумевања за његов стручни рад и што су му помогли, свако на свој начин, да ова књига угледа светлост дана. *–Хвала Народној библиотеци која је издала ову књигу и хвала целокујном особљу Дечијег вртића које ми је заједно са децом изашло у сусрет и кроз при-*

У петак, 21. децембра, у Дечијем вртићу у Ариљу, представљена књига нашег суграђанина, проф. др Радише Ратковића настала у сарадњи са овом дечијом установом и Народном библиотеком Ариље

мену ових игара у пракси, ојавило појребу за једним оваквим приручником пре свега за педагоге, али и за родитеље.

Иначе, књига је садржински богата и поред оних основних података о схватању и значају игре, садржи како текстуалне тако и сликовите приказе самих игара. Многе од њих су познате, али су како и сам аутор рече, обрађене на другачији начин од уобичајеног. Кажу да ће сваки васпитач са различитим групама деце различито обрадити сваку од тих игара. Сама селекција обављена је на основу атрактивности и популарности игара и прихватања од стране деце. Игре су груписане по доминацији облика кретања конкретне игре, тако да су у збирци истакнути наслови : Игре скакања, поскакивања, прескакања; Игре прецизности, оријентације простору, савремености; музичке игре.

Уз дружење и игру са децом завршено је ово лепо вече. То је уосталом и био циљ.

С. Р.

У природи деце је да желе да се крећу, трче, скачу, да се играју. Улога и функција игре у одрастању и развоју детета су вишеструко значајне. С једне стране она обогаћује, улепшава живот човека, чини га садржајнијим и потпунијим, а са друге стране и биолошка функција ига-

ра је веома значајна, јер богатство покрета које она пружа има непроцењиву вредност у развоју, расту детета и његовом здрављу.

Када су у питању најмлађи, предшколска и школска деца, игра треба да представља највећи и најзначајнији садржај њихових активности, јер како каже Аркин „За здравље детета и његов правилан развој игра и покрети су потребни исто онако као што је ваздух потребан дисању, а светлост сунца биљци.“

Сви теоретичари, али и педагози који раде са децом као најважнију ствар истичу податак да деци не треба наметати игру. Неопходно је мотивисати их да се укључе, али ако они то не желе не би их требало присиљавати. Игра има максималну функцију само ако је вољно прихваћена од стране детета и ако оно проналази себе у њој. Тек тада она ће у потпуности испунити и своју педагошко-психолошку функцију кроз коју се деца између осталог навикавају да своје интересе подређују групи. Кроз игру се шири круг представа код деце, сазнаје и стиче искуство, развијају се позитивне особине личности пажња, памћење, одважност, самосталност, другарство, кроз њу се деца социјализују.